

Jens Martin Knudsen:

GAV SYSTRINI NÝRA

– Tá eg vaknaði eftir skurðviðgerðina hevði eg tað virkuliga gott, og tað havi eg havt líka síðan. Bara tað at kunna lata eyguni upp um morgunin og havi orkuna til dagin er fantastiskt. Tað kláraði eg ikki fyrr. Eg minnst ikki nær eg havi livað so væl. Tað sigur Jónfríð Simonsen, sum í januar fekk eitt nýra frá beiggja sínum Jens Martin Knudsen.

HALLUR AV RANA
HALLUR@SOSIALURIN.FO

Fríggjadagurin hevur søguliga sæð verið roknaður sum ein óeydnisdagur í Vesturheiminum. Gamalt er í Føroyum, at man ikki skal fara í holt við nakað nýtt fríggjadagar, so sum at mála hús ella giftast, tí so verður arbeiðið aldrin liðugt og hjúnabandið verður barnleyst.

Summi eru serliga ansin, tá fríggjadagar fella á tann trettanda dagin í einum mánaði, tí tá tvinnast óeydnisdagurin fríggjadagur og óeydnistalið trettan í sama dag.

Fyri Jónfríð Simonsen hevur fríggjadagurin trettandi tó fingið

júst tann øvugta týðningin. Fríggjadag 13. januar 2017 var dagurin, tá hon fekk eitt vanligt liv aftur aftaná fleiri ár við vánaligari heilsu vegna sjáldsama nýrasjúku.

Hetta var nevniliga dagurin, tá beiggi hennara Jens Martin Knudsen gav henni annað nýra hjá sær, so hon kundi fáa eitt frískt nýra og harvið eitt nýtt liv.

Arvalig sjúka

Jónfríð Simonsen hevur sjúkuna polycystisk nýrasjúku, ið er ein arvalig sjúka, har bløðrur vaksa á nýrunum og spakuliga oyðileggja yrkisgøgnini. Tað er ikki ein ókend sjúka í familjuni, tí mamman doyði av tí sama einans 58 ára gomul. Tá

annað foreldrið hevur sjúkuna er tað 50 prosent sannlíkindi fyri, at børnini eisini hava tað, og versnar sjúkan skjótari hjá kvinnum, um tey fáa børn.

– Eg og eldra systur mín hava sjúkuna, men Jens Martin hevur hana ikki. Hjá mær versnaði sjúkan nógv við árunum av ymiskum orsökum, so at eg varð verri fyri enn systur mín, greiðir Jónfríð Simonsen frá.

Fyri 21 árum síðan var Jónfríð Simonsen vordin so illa fyri av sjúkuni, at orkan ikki var til nakað serligt longur, og hevur hon síðan 1996 havt trupult við at vera á arbeiðsmarknaðinum.

– Eg havi gjørt eitt sindur av ym-

iskum, men eg havi ikki verið før fyri at havt eitt starv yvir longri tíð, tí orkan hevur bara ikki verið til tað, greiðir Jónfríð Simonsen frá.

Sjúkan versnaði

Síðan 1996 eru nýruni so líðandi vordin verri, og fyri nøkrum árum síðan fekk hon boð um, at hon mátti byrja upp á dialysu, tí nýruni vóru farin so illa av sjúkuni. Samstundis bleiv hon sett á bíðilista til at fáa eitt nýtt nýra

– Tað er ikki ein stuttlig tilvera. Eg bleiv sett á ein lista og gekk bara og bíðaði. Telefonin skuldi vera nærhendis alla tíðina, tí um teir fingur hendur á einum nýra, so skuldi eg vera klár at fara alt

fyri eitt. Tibetur eru vit so heppin í Føroyum, at vit hava ein nýralækna, so eg var í tryggum hondum, greiðir Jónfríð Simonsen frá.

Tankin um, at hon kundi fáa eitt nýra frá onkrum í familjuni kom av ymiskum orsökum slett ikki upp á tal.

– Eg hevði fingið at vita, at tað ikki bara til, tí man kann oyðileggja nýggja nýra av tí, at viðkomandi helst hevur somu sjúkuna, hóast hon ikki er staðfest enn. So eg hevði útilokað tann møguleikan og sat og bíðaði eftir einum nýra aðrastaðni frá, sigur Jónfríð Simonsen.

Søgan endurtók seg

Fyri lítla beiggjan var tað tó hart at